
Borbély Szilárd

AZ ÉNVERS

Az én versemben nem fér meg a te
amely most még nemversem ismeretlen
a versben én a verset megteremttem
a versbenénem lesz majd én helyettem
ki akkor majd a verset megszólítja
a versbenén a verset úgy mint én
szólítanám az énhelyettem ént
a versbenénhelyettem versbenénem
ki mondja majd a verset én helyettem
az énhelyetemben kimondja ént
ki ismeretlen lesz majd én nekem
a versbenén nem lesz már többet én
ha azt mondja hogy minden versben én
a van vagyok a semmiben a vágy
az én helyett ben versbenén a tárgy.

ÉN FÉLEM AZT

Én félem azt hogy történik akármí
ami történhet vagy történni fog
a történéstől félek történetlen
de attól is mi megtörténhetett
mert ismeretlen *van* a történésben
az ismeretlen megtörténni vár
és arra vár hogy ő legyen az isten
én félem azt hogy isten ismeret
amely magába rejtett ismeretlen
a történésben történik talán
az ismeretlen történést azt félem
és félem én a megtörtént beszédet
amelybe nincs a tiszta hallgatás
és félem azt amit megtehet bárki
és félem én a hallgatást magát
akármí lesz is benne mondható
én félem azt és minden ismeretlent
hogy istenismeretben félelem
és félem én az istent ismeretlen.

A KÉZÍRÁSOMBAN

A kézírásomban van néha egy két
olyan hely amelyet szeretek
néhány betű meg betűkapcsolás
pedig egyébként annyira zavar
ha olvasok a betűket amely
a kézírásomról árulkodik
bár szeretem ahogy a ká betűt
a té vel néha összekapcsolom
meg újabban a bé betűket is
a szó végén a két bbé jól mutat
de ennél is jobb a betűt írok
ha kell nagyot mint itt a kezdő sorban
egy vonal híján majdnem pentagramma
hogy távol tartsa a rossz dolgokat
a vékony es az mindig jobbra dől
a magánhangzók meg nem érdekelnek
írok minden betűt mert dolgozom
a nevemet is bár sosem szerettem
se írva és se bemutatkozáskor
az er reket leírni nem tudom
és olvasva a vé vel keverem
a kézírásomat mert úgy unom.

A VILÁGOSSÁG HARMATA

Élt a XVIII–XIX. század fordulóján a badeni hercegségben egy gimnáziumi tanár, aki alemann nyelvjárásban verselt és kalendáriumokat írt. Összegyűjtött kalendáriumtörténetei Tübingenben jelentek meg először, és a kötet, mely A RAJNAI HÁZIBARÁT KINCSESLÁDIKÓJA címet viseli, azóta számos kiadást ért meg a német nyelvterületen. Ez volt az első ajándékba kapott könyve a gyermek Böllnek; újra és újra elolvasta. Ezen tanult meg gyorsírni a zürichi gimnazista Canetti. „Az első mon-

dataitól azonnal megmelegedett a szívem” – olvashatjuk visszaemlékezésében. „A HÁZIBARÁT annak a háznak a barátja, ami a világ” – állítja a filozófus Heidegger, aki több tanulmányt, előadást szentelt a könyvnek. Mondják, hogy Kafka mindig magával hordta a KINCSESLÁDIKÓ zsebkönyvét, s annak egyik gyöngyszemét, a NEM REMÉLT VISZONTLÁTÁS-t a világ legcsodálatosabb történetének tartotta. A népnevelő Tolsztoj, aki kívülről fújta németül az egyik csibésztörténetet, csodálkozott: